

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2017. gada 18. janvārī¹

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība un kopējais muitas tarifs — Ievedmuitas nodokļa atmaksa — Regula (EEK) Nr. 2913/92 (Muitas kodekss) — 241. panta pirmās daļas pirmais ievilkums — Dalībvalsts pienākums paredzēt nokavējuma procentu samaksu pat valsts tiesās celtas prasības neesamības gadījumā

Lieta C-365/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Düsseldorf* (Diseldorfas Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 24. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 14. jūlijā, tiesvedībā

Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen

pret

Hauptzollamt Bielefeld.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši M. Vilars [*M. Vilaras*] (referents), J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerālvokāts M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 25. maija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen* vārdā – *D. Ehle, Rechtsanwalt, A. Willems*, advokāts, un *S. De Knop, advocaat*,
- *Hauptzollamt Bielefeld* vārdā – sākotnēji *K. Greven*, pārstāvis, un visbeidzot – *K. Greven*, kā arī *S. Holtmann*, pārstāvji,
- Vācijas valdības vārdā – *J. Möller* un *T. Henze*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *A. Collabолletta* un *G. Palmieri*, pārstāves,
- Eiropas Savienības Padomes vārdā – *M. Balta*, kā arī *J.-P. Hix*, pārstāvji,

¹ — Tiesvedības valoda – vācu.

— Eiropas Komisijas vārdā – *L. Grønfeldt*, kā arī *T. Maxian Rusche*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 8. septembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 241. pantu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen* (turpmāk tekstā – “*Wortmann*”) un *Hauptzollamt Bielefeld* (Bīlefeldes Galvenā muitas pārvalde, Vācija) saistībā ar procentu samaksu, atmaksājot antidempinga maksājumus, ko *Wortmann* bija samaksājusi atbilstoši Padomes 2006. gada 5. oktobra Regulai (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV 2006, L 275, 1. lpp.), kura ir tikusi daļēji atcelta ar 2012. gada 2. februāra spriedumu *Brosmann Footwear (HK) u.c./Padome* (C-249/10 P, EU:C:2012:53).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Muitas kodekss

- 3 Muitas kodeksa 4. pantā ir paredzēts:

“Šajā Kodeksā terminiem ir šāda nozīme:

[..]

- 10) “Ievedmuitas nodokļi” nozīmē:

— muitas nodokļus un muitas nodokļiem līdzvērtīgus maksājumus, kas jāmaksā, preces ievedot,

[..].”

- 4 Muitas kodeksa 232. pantā ir noteikts:

“1. Ja muitas nodokļa parāda summa noliktajā termiņā nav samaksāta:

[..]

- b) papildus muitas nodokļa summai prasa nokavējuma procentus. Nokavējuma procentu likme var būt augstāka nekā kredīta procentu likme. Bet tā nedrīkst būt zemāka par šo likmi.

[..]”

5 Muitas kodeksa 236. pantā ir paredzēts:

“1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi ir jāatmaksā, ja tiek konstatēts, ka to maksāšanas brīdī šāda muitas nodokļu summa pēc likuma nav bijusi maksājama vai ka tā ieģrāmatota pretēji 220. panta 2. punktam.

[..]

2. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus atmaksā vai atlaiž, pamatojoties uz iesniegumu, kas attiecīgajai muitas iestādei iesniegts triju gadu laikā no dienas, kad šo muitas nodokļu summa darīta zināma parādniekam.

Šo termiņu pagarina, ja attiecīgā persona sniedz pierādījumus, ka minētajā termiņā iesniegumu nav varējusi iesniegt neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ.

Ja šajā laikā muitas dienesti paši atklāj, ka pastāv kādi no 1. punkta pirmajā un otrajā daļā aprakstītajiem apstākļiem, tie atmaksā vai atlaiž nodokli pēc savas ierosmes.”

6 Muitas kodeksa 241. pantā ir noteikts:

“Kompetento dienestu izdarītā iekasēto ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļu summas vai kredīta procentu vai nokavējuma procentu atmaksā nerada tām nekādus maksājuma procentus. Tomēr procentus maksā:

- ja lēmums apmierināt atmaksāšanas lūgumu nav izpildīts triju mēnešu laikā pēc lēmuma pieņemšanas dienas,
- ja to paredz attiecīgās valsts noteikumi.

Šādu procentu summu aprēķina tā, lai tā būtu līdzvērtīga summai, kas būtu šim nolūkam maksājama attiecīgās valsts naudas vai finanšu tirgū.”

Regula Nr. 1472/2006

7 Regulas Nr. 1472/2006 1. pantā ir paredzēts:

“1. Ar šo tiek noteikts galīgais antidempinga maksājums apavu ar ādas vai mākslīgās ādas virsu importam, izņemot sporta apavus, apavus, kuru ražošanā izmantotas īpašas tehnoloģijas, čības un citus telpās valkājamos apavus, bērnu apavus un apavus ar aizsargplāksnīti purngalā, kuru izcelsmes valsts ir Ķīnas Tautas Republika un Vjetnama un kuri atbilst šādiem [Kombinētās nomenklatūras] kodiem:

[..]

4. Ja nav noteikts citādi, tad piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.”

Vācijas tiesības

- 8 *Abgabenordnung* (Vispārējais nodokļu kodekss), redakcijā, kas piemērojama faktiem pamatlietā (turpmāk tekstā – “Nodokļu kodekss”), 1. pantā ir paredzēts:

(1) Šis likums ir piemērojams visiem nodokļiem, ieskaitot ar nodokļiem saistītus prasījumus pret valsti, kuri tiek regulēti Vācijas Federatīvās Republikas tiesībās vai Eiropas Savienības tiesībās, ciktāl tos pārvalda federālās finanšu iestādes vai atsevišķu zemju finanšu iestādes. Tas ir piemērojams, neskarot Eiropas Savienības tiesības.

[..]

(3) Šī likuma normas *mutatis mutandis* ir piemērojamas nodokļu blakus maksājumiem, neskarot Eiropas Savienības tiesības. [..]”

- 9 Nodokļu kodeksa 3. panta 3. un 4. punkts ir izteikti šādā redakcijā:

“(3) Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi atbilstoši Muitas kodeksa 4. panta 10. un 11. punktam šī likuma izpratnē ir uzskatāmi par nodokļiem.

(4) Nodokļu blakus maksājumi ir [..] procenti (233.–237. pants), [..] kā arī procenti Muitas kodeksa izpratnē [..].”

- 10 Nodokļu kodeksa 37. pantā ir noteikts:

“(1) Prasījumi saistībā ar nodokļu attiecībām [tostarp] ir [..] atlīdzības prasījums atbilstoši 2. punktam [..].

(2) Ja nodoklis [..] ir samaksāts vai atmaksāts bez tiesiska pamata, personai, kuras vārdā ir ticis veikts maksājums, pret maksājuma saņēmēju ir prasījums atlīdzināt samaksāto vai atmaksāto summu. [..]”

- 11 Nodokļu kodeksa 233. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“Prasījumiem saistībā ar nodokļu parāda attiecībām (37. pants) procenti ir uzrēķināmi tikai tad, ja tas ir paredzēts likumā. [..]”

- 12 Visbeidzot, Nodokļu kodeksa 236. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja ar likumīgā spēkā stājušos tiesas nolēmumu vai, pamatojoties uz šādu nolēmumu, noteikts nodoklis tiek samazināts vai tiek piešķirti prasījumi pret valsti saistībā ar nodokļiem, tad, neskarot 3. punktu, atlīdzināmajai summai vai šādu prasījumu summai ir uzrēķināmi procenti no *lis pendens* dienas līdz izmaksas dienai. [..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 13 Laikā no 2006. līdz 2012. gadam *Wortmann* savā vārdā laida brīvā apgrozībā Eiropas Savienības teritorijā Ķīnas un Vjetnamas izcelsmes apavus ar ādas virsu, kuru ražotāji bija *Brosmann Footwear (HK) Ltd* (turpmāk tekstā – “*Brosmann*”) un *Seasonable Footwear (Zhong Shan) Ltd* (turpmāk tekstā – “*Seasonable*”). Tā kā šie apavi bija klasificēti ar vienu no kombinētās nomenklatūras kodiem atbilstoši Regulas Nr. 1472/2006 1. panta 1. punktam, Bilefeldes Galvenā muitas pārvalde piemēroja *Wortmann* antidempinga maksājumus atbilstīgi šai regulai.

- 14 2010. gada 22. jūlijā *Wortmann* lūdza Bīlefeldes Galvenajai muitas pārvaldei atmaksāt laikā no 2007. gada jūnija līdz 2010. gada jūnijam samaksātos antidempinga maksājumus. 2011. gada 14. februārī tā iesniedza jaunu pieteikumu par to antidempinga maksājumu atmaksu, kas bija samaksāti līdz 2010. gada 31. decembrim. Visbeidzot, 2012. gada 7. maijā tā lūdza atmaksāt arī kopš 2006. gada samaksātos antidempinga maksājumus. Visu šo lūgumu pamatojumam tā tostarp norādīja uz lietu, kura vispirms tika izskatīta Eiropas Savienības Vispārējā tiesā un pēc tam – Tiesā un kuras noslēgumā tika pasludināts 2012. gada 2. februāra spriedums *Brosmann Footwear (HK) u.c./Padome* (C-249/10 P, EU:C:2012:53).
- 15 Ar šo spriedumu Tiesa daļēji atcēla Regulu Nr. 1472/2006, tostarp, ciktāl tā attiecās uz *Brosmann* un *Seasonable*. Šis atcelšanas pamatā bija tas, ka Eiropas Komisija kļūdaini nebija izskatījusi pieteikumus par uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusa piešķiršanu vai pakārtoti – par individuālas pieejas piemērošanu prasītājiem.
- 16 2013. gada 17. aprīlī Bīlefeldes Galvenā muitas pārvalde tādējādi nolēma atmaksāt *Wortmann* antidempinga maksājumus EUR 61 895,49 apmērā par 2007. gadu un EUR 92 870,62 apmērā par 2008. gadu.
- 17 Ar 2013. gada 29. novembra vēstuli *Wortmann* lūdza Bīlefeldes Galvenajai muitas pārvaldei samaksāt procentus par atmaksātajām summām 8% apmērā papildus pamatprocentu likmei, sākot no antidempinga maksājumu samaksas dienas. Ar 2014. gada 15. janvāra lēmumu Bīlefeldes Galvenā muitas pārvalde šo lūgumu noraidīja. 2014. gada 17. septembrī minētā pārvalde noraidīja arī *Wortmann* iesniegto sūdzību par šo pēdējo minēto lēmumu.
- 18 *Wortmann* vērsās iesniedzējtiesā, lūdzot piespriest Bīlefeldes Galvenajai muitas pārvaldei samaksāt tai procentus par atmaksātajām summām.
- 19 Iesniedzējtiesa uzskata, ka pamatlietas risinājums ir atkarīgs no Muitas kodeksa 241. panta interpretācijas. Tās ieskatā atbilstoši Muitas kodeksa 241. panta pirmajam teikumam procentu samaksa par *Wortmann* atmaksātajām summām ir izslēgta.
- 20 Tā kā Muitas kodeksa 241. panta otrā teikuma pirmajā ievilkumā paredzētie nosacījumi pamatlietā nav tikuši izpildīti, atbilstoši šī kodeksa 241. panta otrā teikuma otrajam ievilkumam prasītājas lūguma samaksāt procentus pamatā var būt tikai valsts tiesību normas. Tā šajā ziņā norāda, ka no Nodokļu kodeksa 37. panta 2. punkta pirmā teikuma, lasot to kopā ar tā 233. panta pirmo teikumu, izriet, ka prasījumi saistībā ar nodokļu attiecībām ietver procentus tikai tad, ja tas ir paredzēts likumā. Līdz ar to atbilstoši Vācijas tiesībām procentu samaksas juridiskais pamats varot būt tikai Nodokļu kodeksa 236. pants. Tomēr, tā kā prasītāja pamatlietā nav uzsākusi tiesas procesu par to antidempinga maksājumu atmaksu, ko tā iepriekš bija samaksājusi Bīlefeldes Galvenajai muitas pārvaldei, šī tiesību norma pamatlietā neesot piemērojama.
- 21 Ņemot vērā iepriekš minēto, iesniedzējtiesai ir šaubas par šī risinājuma atbilstību Savienības tiesībām. Tā atgādina judikatūru, saskaņā ar kuru dalībvalstīm noteiktā pamatpienākuma atmaksāt kopā ar procentiem tās nodokļu summas, kas iekasētas, pārkāpjot Savienības tiesības, pamatā ir tieši šīs pēdējās minētās tiesības (spriedums, 2013. gada 18. aprīlis, *Irimie*, C-565/11 EU:C:2013:250, 22. punkts). Līdz ar to tā jautā, vai tādos apstākļos kā pamatlietā Savienības “nerakstītajās tiesībās” ir paredzēta procentu samaksa par ievadmuitas nodokļiem, kas ir tikuši atmaksāti. Šajā ziņā iesniedzējtiesas ieskatā it īpaši ir jāņem vērā, ka valsts tiesību normas attiecībā uz procentu samaksu, šajā gadījumā – Nodokļu kodeksa 233. un nākamie panti, pēc analogijas ir piemērojami, tikai ievērojot Savienības tiesības, kā tas izriet no minētā kodeksa 1. panta 3. punkta pirmā teikuma un 3. panta 4. punkta.

- 22 Šādos apstākļos *Finanzgericht Düsseldorf* (Diseldorfas Finanšu tiesa, Vācija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Muitas kodeksa 241. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ievērojot Savienības tiesībās paredzēto efektivitātes principu, šajā pantā minētajās valsts tiesībās procentu uzrēķināšana atmaksātu ievaduitas nodokļu summām no nodokļa samaksas brīža līdz atmaksājamo summu atmaksas brīdim ir jāparedz arī gadījumos, kad prasījums par atmaksu nav izvirzīts valsts tiesā?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 23 Ar savu prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Muitas kodeksa 241. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētajās valsts tiesībās ir jābūt paredzētam pienākumam maksāt procentus par atmaksāto ievaduitas nodokļu summu no šo nodokļu samaksas brīža līdz to atmaksas brīdim.
- 24 Šajā ziņā, nenoliedzami, ir jānorāda, ka Muitas kodeksa 241. panta pirmajā teikumā ir noteikts, ka muitas dienestu veiktā iekasēto ievaduitas vai izveduitas nodokļu summas vai kredīta procentu vai nokavējuma procentu atmaksa nerada tām nekādus maksājuma procentus.
- 25 Ņemot vērā iepriekš minēto, šī tiesību norma pati par sevi nevar nozīmēt, ka tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, valsts tiesiskajā regulējumā pamatoti varētu būt paredzēti, ka nav jāveic procentu samaksa par atmaksāto ievaduitas nodokļu summu no šo nodokļu samaksas brīža līdz to atmaksas brīdim.
- 26 Gan no Muitas kodeksa 241. panta rašanās vēstures, gan no konteksta, kādā ietilpst šī tiesību norma, izriet, ka tā nav piemērojama tādos apstākļos kā pamatlietā.
- 27 Tādējādi no šīs tiesību normas rašanās vēstures analīzes, ko savu secinājumu 48.–50. punktā ir veicis ģenerāladvokāts, izriet, ka Muitas kodeksa 241. pants attiecas uz gadījumu, kad pēc tam, kad muitas iestāde ir atļaidusi attiecīgās preces, tiek konstatēts, ka sākotnēji aprēķinātais ievaduitas nodoklis ir jāsamazina un ka tādēļ saimnieciskās darbības subjektam ir jāatmaksā visi vai daļa no tā samaksājumiem ievaduitas nodokļiem.
- 28 Tiesas sēdē sniegtie Komisijas paskaidrojumi par tās tiesību normas rašanās vēsturi, kas ir kļuvusi par Muitas kodeksa 241. pantu, liecina par to, ka tās pieņemšanas pamatā bija fakts, ka lielākajā daļā gadījumu muitas iestādes veic tikai vēlāku muitas deklarāciju pārbaudi, un tādēļ pastāv ļoti reāla iespēja, ka šādas pārbaudes rezultātā būs jāatmaksā jau samaksātie ievaduitas nodokļi.
- 29 Turklāt Muitas kodeksā ir paredzēta zināma simetrija saistībā ar procentu samaksu starp, pirmkārt, to saimnieciskās darbības subjektu situāciju, kuriem ir jāatmaksā pārmaksātie ievaduitas nodokļi, ņemot vērā kļūdas, kas saistītas ar atmuitošanas sistēmas ātrumu, kura daudzos gadījumos tiek piemērota bez preču pārbaudes pirms to atlaišanas, un, otrkārt, to saimnieciskās darbības subjektu situāciju, kuriem, ņemot vērā šāda paša veida kļūdas, tieši pretēji, ir papildus jāpārskaita muitas iestādei ievaduitas nodoklis.
- 30 Kā izriet no 2011. gada 31. marta sprieduma *Aurubis Bulgaria* (C-546/09, EU:C:2011:199, 26.–34. punkts), ja pēc jauna muitas nodokļa aprēķina, pamatojoties uz papildu informāciju, vēl ir jāsamaksā noteikta šī nodokļa summa, ar šo summu saistītie nokavējuma procenti atbilstoši Muitas kodeksa 232. panta 1. punkta b) apakšpunktam var tikt aprēķināti tikai par laiku pēc minētās summas samaksas termiņa beigām.

- 31 Savukārt, ja jaunais muitas nodokļa aprēķins rada pamatu tam, ka attiecīgajam saimnieciskās darbības subjektam ir jāatmaksā visi vai daļa no tā iepriekš samaksātajiem muitas nodokļiem, no Muitas kodeksa 241. panta izriet, ka procenti ir maksājami tikai pēc šajā tiesību normā paredzētā trīs mēnešu termiņa izbeigšanās, neietekmējot iespēju, ka valsts likumdevējs var paredzēt pienākumu maksāt procentus arī citos apstākļos.
- 32 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka *Wortmann* atmaksāto antidempinga maksājumu pamatā nav kļūda minēto maksājumu aprēķinā, kas būtu bijusi atklāta pēc tam, kad kompetentā muitas iestāde ir atlaidusi *Wortmann* preces. Līdz ar to Muitas kodeksa 241. panta pirmajā teikumā ietvertais noteikums tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, nevar tikt interpretēts tādējādi, ka ar to principā ir izslēgta procentu samaksa.
- 33 Tomēr ir jānorāda, ka, pat ja formāli iesniedzējtiesa ir ierobežojusi savu jautājumu vienīgi ar Muitas kodeksa 241. panta interpretāciju, šāds apstāklis nav šķērslis, lai Tiesa tai sniegtu visu to Savienības tiesību elementu interpretāciju, kas tai var būt noderīgi, izspriežot iztiesājamo lietu, neatkarīgi no tā, vai šī tiesa minētā jautājuma formulējumā uz tiem atsaukusies (šajā ziņā pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 29. oktobris, *Nagy*, C-583/14, EU:C:2015:737, 20. un 21. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 34 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru valsts iestāžu kompetencē ir noteikt sekas, kas atbilstoši to tiesību sistēmai izriet no regulas, ar kuru noteikti antidempinga maksājumi, atcelšanas vai spēkā neesamības atzīšanas, kas nozīmē, ka antidempinga maksājumi, kuri iekasēti saskaņā ar attiecīgo regulu, pēc likuma nav bijuši maksājami Muitas kodeksa 236. panta 1. punkta izpratnē un ka muitas iestādēm principā tie ir jāatmaksā atbilstoši minētajai normai, ja vien ir izpildīti šai atmaksai paredzētie nosacījumi, tostarp šī kodeksa 236. panta 2. punktā norādītais nosacījums (šajā ziņā skat. spriedumus, 2007. gada 27. septembris, *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, 67. punkts, kā arī 2010. gada 18. marts, *Trubowest Handel* un *Makarov/Padome* un Komisija, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 25. punkts).
- 35 Šajā lietā pēc Regulas Nr. 1472/2006 atcelšanas ar 2012. gada 2. februāra spriedumu *Brosmann Footwear (HK) u.c./Padome* (C-249/10 P, EU:C:2012:53), ciktāl šī regula attiecās tostarp uz *Brosmann* un *Seasonable*, kuru apavus *Wortmann* laida brīvā apgrozībā Savienības teritorijā, Vācijas kompetentā muitas iestāde, uzskatīdama, ka iekasētie antidempinga maksājumi pēc likuma nav jāmaksā Muitas kodeksa 236. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē, atmaksāja *Wortmann* minēto maksājumu summu, tomēr nepieskaitot tiem šī uzņēmuma prasītos nokavējuma procentus.
- 36 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai arī Muitas kodeksa 236. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēta antidempinga maksājumu atmaksa tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, tajā nav tieši precizēts, vai šai atmaksai ir jābūt pamatam arī procentu samaksai par tādējādi atmaksātajām maksājumu summām.
- 37 Tāpat ir jāuzsver, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka, ja dalībvalsts ir iekasējusi nodokļus vai maksājumus atbilstoši Savienības regulai, ko Savienības tiesa ir atzinusi par spēkā neesošu vai atcēlusi, attiecīgajām personām, kuras ir samaksājušas attiecīgos nodokļus vai maksājumus, principā ir tiesības ne tikai uz nepamatoti iekasēto summu atmaksu, bet arī ir tiesības saņemt ar šīm summām saistīto procentu samaksu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 27. septembris, *Zuckerfabrik Jülich*, C-113/10, C-147/10 un C-234/10, EU:C:2012:591, 65.–67. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 38 Šajā ziņā, tā kā, pirmkārt, nedz Muitas kodeksa 236. panta 1. punktā, nedz tā 241. pantā nav izslēgta procentu atmaksa tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, un, otrkārt, tā kā attiecīgo antidempinga maksājumu atmaksa tika veikta pēc tam, kad Tiesa bija atcēlusi regulu, pamatojoties uz kuru minētie maksājumi tika iekasēti, un tādējādi, ņemot vērā to iekasēšanas neatbilstību Savienības tiesībām, kas ir jāizvērtē iesniedzējtiesai, ir jāatzīst, ka šo maksājumu summai, ko attiecīgajam uzņēmumam atmaksājusi valsts kompetentā iestāde, ir pieskaitāmi tai atbilstošie procenti.

- 39 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka, ja ievedmuitas nodoklis, tostarp antidempinga maksājumi, tiek atmaksāti, pamatojoties uz to, ka tie ir tikuši iekasēti, pārkāpjot Savienības tiesības, kas ir jāizvērtē iesniedzējtiesai, dalībvalstīm pastāv no Savienības tiesībām izrietošs pienākums samaksāt indivīdiem, kuriem ir tiesības uz minēto summu atmaksu, atbilstošos procentus, sākot no dienas, kad šie indivīdi ir samaksājuši maksājumus, kuri ir tikuši atmaksāti.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 40 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Ja ievedmuitas nodoklis, tostarp antidempinga maksājumi, tiek atmaksāti, pamatojoties uz to, ka tie ir tikuši iekasēti, pārkāpjot Savienības tiesības, kas ir jāizvērtē iesniedzējtiesai, dalībvalstīm pastāv no Savienības tiesībām izrietošs pienākums samaksāt indivīdiem, kuriem ir tiesības uz minēto summu atmaksu, atbilstošos procentus, sākot no dienas, kad šie indivīdi ir samaksājuši maksājumus, kuri ir tikuši atmaksāti.

[Paraksti]